

Q Vriendenkring

Maandblad van de Nederlandse Quakers.

96^e Jaargang, nr. 1 januari 2025

Firas en Serena van de Quaker Hulp Organisatie AFSC helpen in Gaza kinderen waarvan de moeder is omgekomen en die nu bij hun oma zijn.

Lees meer op de volgende bladzijde.

'Lifelines'

Video: van AFSC over Gaza '<https://afsc.org/lifelines>

Even voorstellen: Serena Awad werkt voor AFSC in Gaza. Serena vertelt: Ik vergeet nooit het verhaal van de drie kinderen die onder het puin werden weggehaald. Hun beide ouders waren omgekomen. Ze zijn nu bij hun grootmoeder in de tent waar Serena hen opzoekt en hen voorziet van voedsel. 'Ik kan stoppen met denken over hen en me verwonderen over hoe hun leven zal zijn als ze niet weten hoe het is om een vader en moeder te hebben.'

Even voorstellen: Firas Ramlawi. Hij is manager van het kantoor van AFSC in Gaza, waar hij een cruciale rol speelt bij de organisatie en het coördineren van noodhulpacties in een van de meest complexe en uitdagende humanitaire omgevingen ter wereld. Marlies en Sytse kennen Firas al van tien jaar geleden toen zij cursussen gaven in Gaza. Met meer dan 20 jaar ervaring heeft Firas zijn carrière gewijd aan het ondersteunen van kwetsbare gemeenschappen en het reageren op crises met mededogen en expertise. Lees meer verderop in deze Vriendenkring

De Vriendenkring

ISSN: 0167 – 3807

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)

Abonnementsprijs: Nederl.: **€30,00 per jaar**
Dit moet binnenkort verhoogd worden, in verband met sterk verhoogde portokosten. Wil je vast meer overmaken? Doe dit dan op onderstaande bankrekening.

Internationaal: Europa en Wereldwijd: €75,00 per jaar.

Email abonnement. (PDF) €5,00 per jaar

Nieuwe abonnee? Welkom! Kijk even op onze website om je op te geven: www.quakers.nu/vriendenkring. Je kunt op de website direct alle benodigde informatie invullen.

Het gebeurt helaas weleens dat abonnees vergeten te betalen.

Maak daarom van de betaling van het abonnement een periodieke overmaking.

Bankrekening: **NL65 TRIO 0212 3772 64**

t.n.v. Quakers met vermelding van 'Abonnement De Vriendenkring'.

Voor buitenland: (BIC) TRIONL2U.

Eindredactie: Sytse Tjallingii, Van Nispensingel 5, 8016 LM, Zwolle.

Email: vriendenkringredactie@gmail.com,

Redactie: Hylkia Nieuwerth en Els Ramaker

Correctie: Hylkia, Els en Frieda Oudakker.

Kopij voor De Vriendenkring is heel erg welkom voor de 15e van iedere maand! (Tenzij anders afgesproken).

Voor abonnees met gezichts- of leesproblemen was er een gesproken versie van De Vriendenkring. Als je hier behoefte aan hebt neem dan contact op met de redactie.

De Vriendenkring staat in kleur op de website, waar je nog een schat aan aanvullende en actuele informatie over de Quakers vindt. Bezoek daarom geregeld de Quaker website: www.dequakers.nl

De Nederlandse Quakers hebben, naast de website quakers.nu (waarop de Vriendenkring te vinden is), ook een Facebookpagina “Quakers Nederlandse Jaarvergadering” voor berichten en een besloten Facebookgroep “Nederlandse Jaarvergadering” voor onderling gesprek, ook met Vriendenkring- abonnees. Lid word je met de betreffende knop op facebook.com/groups/820840817925912

Inhoud

'Lifelines'	2
Actieve hoop en inzet voor Vrede.....	5
Kaarsen aansteken	6
Introductie bij een Quakerbijeenkomst	7
De Vriendenkring voor inreach en outreach.....	9
De World Plenary Meeting 2024	10
Quakers Najaarsbijeenkomst	15
Wat staat ons te doen?	20
De strijder van het licht	22
'Quakers en ik' 19 dec.	23
Junior Yearly Meeting.....	26
Algemene Vergadering van QCEA	28
Aanwezigheid, nederigheid en hoop, drie aspiraties.....	30
Vrede in Palestina.....	34
I Shall Not Hate.....	36
Waarom is mijn grootmoeder in de gevangenis?	37
Kerst 2024: Donkere dagen.....	39
Vrienden in het hele land	41
Waar zijn Quakerbijeenkomsten?	42
Grootmoeder in de gevangenis.....	43
Amaryllis.....	44

Retraite 31 januari, 1 en 2 februari 2025.

Thema: Inspiratie, expiratie.

Inademing, uitademing. Wat wordt je ingeblazen, wanneer, hoe, door wie, wat? Wat is je eigen rol daarbij? En wat doe je ermee? Wat heeft het met spiritualiteit te maken? Een weekend bewust met je adem bezig en wat die adem met je (spiritualiteit) doet. Zingend met elkaar, en andere creatieve activiteiten die je blij maken. De quakerretraite wordt weer gehouden in het

Willibrordklooster in Doetinchem. We hebben ons eigen programma, waarin ook ruimte is om met de diensten van de monniken mee te doen. Je hebt je eigen kamer met douche en toilet. En dankzij een bijdrage van de jaarvergadering hebben we de prijs op € 200,- kunnen houden. Iedereen is welkom. Je kunt je nog opgeven tot 10 januari bij secretariaat@quakers.nu.

Actieve hoop en inzet voor Vrede

Op het einde van het jaar met zoveel onheilspellende ontwikkelingen, blijft toch de hoop dat ‘dat van God’ in ieder mens weer tevoorschijn komt.

Het afgelopen weekend in Brussel bij QCEA (Quaker Council for European Affairs) hebben Marlies en ik een workshop gegeven om de hoop weer meer kracht te geven. Het ging over Geweldloos Communiceren en andere technieken, die helpen om je kracht beter te voelen. Er waren tweeëntwintig deelnemers, deels werkend bij Europese Commissie, de Raad van Europa, maar ook van veel niet gouvernementele organisaties, zoals Pax Christi.

Mijn angst is dat het slechter zal gaan de komende tijd. Meer voorbereiding op oorlog, minder actief werken aan klimaatverslechtering, minder hart voor vluchtelingen, meer racisme, meer haat, meer boosheid.

Ik wil de kracht van mijn hoop benadrukken. Die is het tegenovergestelde van waar mijn angst bang voor is. Mijn hoop geeft kracht om me verder in te zetten voor meer respect en verbinding tussen mensen van verschillende religies, meer inzet voor echte en eerlijke vrede, meer aandacht voor dienstweigeraars in Rusland en Oekraïne, een rechtvaardig regime in Syrië. Hoop ook voor meer echt meeleven met mensen buiten Europa, meer inzet om de klimaatverandering te beperken, meer zorg voor vluchtelingen. Hoop ook dat we ons meer bewust worden van onze eigen historische onrechtvaardigheden en die willen herstellen.

Het is indrukwekkend hoe persoonlijke verhalen, zoals die van Dr. Abuelaish, een bron van hoop en moed kunnen zijn (zie blz 31). Hij verloor in Gaza zijn dochters door een gerichte Israëliëse aanval. Zijn reactie is ‘I shall not hate’. Dat geeft meer hoop op vrede die mijn angst doet slinken. Daarom in deze Vriendenkring juist veel aandacht voor ‘hoop’.

Het vorige themanummer van de ‘Vriendenkring’ had veel aandacht voor het ‘Licht’ dat hoop laat groeien. Een kaars aansteken is een mooie metafoor voor het licht in mensen opsteken. Soms ontmoet je een stukje gloeiende houtskool die wacht om te worden aangewakkerd door de wind van Transformerende Kracht. In de Stilte van de Quaker bijeenkomsten kunnen echt wonderen gebeuren! Vaak wordt er ook een kaars aangestoken als metafoor hiervoor. Het is een krachtige boodschap voor het einde van het jaar, waarin veel mensen reflecteren en nieuwe intenties zetten.

De strip met als titel: ‘Waarom is mijn oma in de gevangenis?’ getuigt van hoop en moed.

Ik wens dat je met deze Vriendenkring meer hoop en kracht voelt om in actie te komen voor vrede in alle aspecten van de samenleving.

Sytse Tjallingii (redacteur)

Kaarsen aansteken

Peter Low 1999, in Quaker Faith and Practice in Aotearoa, New Zealand

*De Geest is een ademtocht zo sterk
dat hij duizend kaarsen kan laten branden!*

*Toen mijn dochter vier werd
staken we kaarsen aan op de taart.
Ze blies er eerst twee uit
en bij de tweede keer de rest, MAAR
de eerste twee gingen weer branden:
"Wat geweldig! Wat gemeen!"*

*En dat waren ze ook, want het waren Magische Kaarsen,
het soort dat alleen lijkt uit te gaan,
omdat elk een lont bevat die weigert
te doven — als je heel goed kijkt
zie je de punt ervan
gloeiend en klaar om te ontbranden.*

*In de ogen van Vrienden zijn mensen kaarsen
die branden, sommige fel, sommige grillig.
Maar zelfs degenen die hopeloos gedimd lijken
hebben nog steeds een innerlijke draad in zich,
een gloeiende kool die wacht om te worden aangewakkerd
door de wind van Transformerende Kracht.*

Introductie bij een Quakerbijeenkomst

Door de Amsterdamse Quakers

Inleiding

Een Quakerbijeenkomst is vergelijkbaar met wat in een kerk, moskee of synagoge een dienst wordt genoemd: een moment waarop men samenkomt om het geloof te beleven en vorm te geven. Deze bijeenkomsten vinden plaats in een eenvoudige ruimte en zijn toegankelijk voor iedereen, ongeacht religie of overtuiging, inclusief ongelovigen.

Tijdens een Quakerbijeenkomst zit een groep mensen een uur lang in stilte bijeen. Soms staat iemand op om kort iets te zeggen, maar het kan ook gebeuren dat het hele uur in stilte voorbijgaat zonder dat er een woord wordt gesproken.

Quakerbijeenkomst

Een Quakerbijeenkomst verschilt van een traditionele dienst, zoals in een kerk, omdat er geen liturgie, vaste structuur of voorganger is. De bijeenkomst begint simpelweg wanneer iemand stil plaatsneemt.

Deelnemers zitten tegenover elkaar in een cirkel. Soms voelt iemand zich geïnspireerd en staat dan op om iets te zeggen. Men spreekt alleen als men ervan overtuigd is dat de boodschap gedeeld moet worden, en men neemt doorgaans slechts eenmaal het woord. Bijdragen zijn meestal kort en worden gevolgd door periodes van stilte. Quakers geloven dat de Eeuwige, of het Goddelijke, tot ze kan spreken in de stilte of door de woorden van anderen. Op gesproken bijdragen wordt niet gereageerd. De laatste tien minuten van de bijeenkomst zijn we weer stil, waarna de bijeenkomst wordt afgesloten als een daarvoor vooraf gevraagd persoon opstaat. Vervolgens staan alle

aanwezig en op, schudden elkaar de hand of vormen hand in hand een kring. Dan gaan we nog even zitten en wordt de mogelijkheid geboden om nog iets mee te delen dat in de stilte niet gezegd kon worden; als er gasten zijn gaan we de kring rond om ons te voor te stellen. Daarna is er koffie en thee en bewegen we vrij door de ruimte om elkaar te ontmoeten.

Stilte

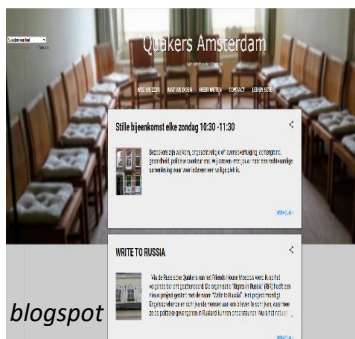
Tijdens een stille Quakerbijeenkomst proberen de aanwezigen innerlijke stilte te bereiken door hun alledaagse gedachten los te laten. Hoewel het lijkt op individuele meditatie, is het dat niet. Deelnemers zoeken naar een bewustzijn van verbondenheid: ze willen meer zijn dan een verzameling individuen en ervaren dat ze deel uitmaken van een groter geheel. Wanneer je Quakers vraagt wat ze tijdens de stilte doen, zullen ze waarschijnlijk zeggen dat ze wachten op de ontmoeting met 'dat van God' in ieder mens. Dit wordt vaak omschreven als 'luisteren' (hoewel er geen hoorbare stem is), 'naar binnen kijken' (zonder visioenen te zien), of 'pure aandacht' (zonder iets specifiek te doen).

Meer informatie

Quakers geloven dat er 'iets van God' in ieder mens is, dat door ieder mens ervaren kan worden.

Zij noemen dat "innerlijk licht" of "inwaartse licht". Zij herkennen zich in de gedachte dat allen door dezelfde bron geïnspireerd kunnen worden. Er heerst een grote diversiteit rond het begrip God; sommige Quakers beschrijven zichzelf als agnost, humanist of ongelovig en beschrijven hun ervaring zonder het woord God te gebruiken.

<https://quakeramsterdam.blogspot.com>

Maatschappelijke betrokkenheid

Zij zijn zeer betrokken bij de samenleving, maar daarmee lopen ze niet te koop. De eerste Quakers noemden zich Kinderen van het Licht. Dat verkondigden ze niet in woorden maar in daden. Want mooie woorden, diepzinnige gedachten of prachtige visioenen zijn van weinig betekenis als ze niet tot handelen aanzetten. Voor de Vrienden is het leven zelf de enige 'geloofsbelijdenis'.

(fragment uit de blogspot)

De Vriendenkring voor inreach en outreach

Door Marianne Ijspeert

Wij krijgen nu in Amsterdam twee exemplaren, maar we delen de oude nummers graag uit aan belangstellenden. Het is een beetje het visitekaartje van het Genootschap. Je kunt er ook alle adressen en bankrekeningnummers in vinden. We hebben regelmatig belangstellenden die zeggen dat ze wel wat willen betalen voor de koffie en de koek. Dan geef ik zo iemand de Vriendenkring en wijs het bankrekeningnummer van de AMV aan.

Een beetje nostalgie: Vroeger hadden we een vrijwilligster die een maal per maand kwam om de en-

veloppen te schrijven voor de Vriendenkring. Sommige Vrienden bewaarden hun enveloppen en leverden die weer in voor hergebruik. Daarna werden de Vriendenkringen erin gedaan en in bepaalde enveloppen dus drie exemplaren. De enveloppen werden voor-

gesorteerd op postcode. En dan moest de postzak naar het hoofdkantoor bij het CS gebracht worden. Dat was zwaar werk. Daar werd wel eens een taxi voor besteld. Gerrit Verschoor kwam daarvoor een hele dag naar Amsterdam uit 't Harde. Maar dan ging hij ook altijd wel een museum bezoeken. Voor hem een uitje.

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)
www.quakers.nu

82e jaargang nr. 01

januari 2011

QCEA conferentie "Working for Peace in the Middle East" zie het artikel op pag. 32.

Voorblad van een oude Vriendenkring

De World Plenary Meeting 2024

Deel twee, Ons Engagement. Door Kees Nieuwerth

Maar, naderhand begreep ik dat sommige Vrienden vinden dat de ‘Johannesburg Call/Tapestry -2024 ‘achter zou blijven’ bij de Kabarak Call – 2012, zij stellen dat meer *engagement* nodig is.

Maar de Johannesburg Call herhaalt en benadrukt nog eens dat wij ‘*ons committeren om het levende water door ons te laten stromen – waar wij leven, regionaal en in bredere verbanden. Wij committeren ons aan het bouwen aan “die vrede die alle begrip te boven gaat”, aan het helen van de (gebroken) wereld, onze levens openend voor het Licht dat ons leidt bij iedere kleine stap (Kabarak Call).*

En elders stelt het Tapijt dat ‘*er geen ware vrede kan zijn zonder gerechtigheid – klimaatgerechtigheid, rassengerechtigheid, sociale gerechtigheid en economische gerechtigheid*’.

Het stelt vervolgens dat wij ‘*erkennen dat (de) ecologische vernietiging disproportioneel wordt veroorzaakt door de rijken, die dus ook de zwaarste lasten van de klimaatveranderings-bestrijding moeten dragen*’.

En bovendien: ‘*wij roepen Vrienden wereldwijd op om klimaat- en eco-gerechtigheid tot prioriteit te verklaren*’ en dat wij – daarop voortbouwend –

‘*(multinationale) ondernemingen en (nationale) regeringen uit moeten dagen die hun internationale verplichtingen niet nakomen om klimaatverandering en het verlies aan biodiversiteit tegen te gaan.*’

Het document roept Vrienden overal ter wereld ook krachtig op ‘*om diezelfde diepe krachten aan te boren als de vroege Vrienden deden*’, wanneer zij aan deze oproep gehoor gaan geven! Daarbij wordt

Kees tijdens een sessie in de World Plenary

Een act tijdens de WPM

ook nog eens benadrukt dat *‘wij in onze Quaker gemeenschappen geroepen zijn om modellen en voorbeelden te zijn, gaven en vaardigheden te delen, moedig te zijn... Zijn wij er klaar voor om deze uitdagingen te aanvaarden?’*

Dus, alhoewel ik sommige Vrienden hoor zeggen dat dit ‘achter zou blijven’ bij de Kabarak Call dat *‘wij geroepen zijn om modellen en voorbeelden te zijn in een 21^e - eeuwse campagne voor vrede en ecologische gerechtigheid, minstens zo moeilijk en beslissend als de 18^e en 19^e - eeuwse beweging om slavernij af te schaffen’* hoor ik beslist een duidelijke echo van die oproep in citaten uit de documenten uit Johannesburg hierboven.

Piano concert tijdens de WPM

Tijdens een wereldconferentie brengen ook de verschillende secties van FWCC-verslag uit over de afgelopen periode.

Als de gesprekken over ‘zorg voor de schepping’ tijdens on samenzijn die zorg al niet overduidelijk maakten, dan deed het verslag van de Azië en West Pacific Sectie van FWCC dat wel.

Een paar citaten:

‘Soms hangt de geur van brandend bos in de lucht. Soms hebben onze ogen last van woestijnzand afkomstig van verafgelegen plekken. Onze kinderen hoesten vanwege de smog van fabrieken en (de uitstoot van) fossiele brandstoffen. Er zijn dagen dat het moeilijk of zelfs gevaarlijk is om adem te halen, dagen waarop we niet buiten durven te wandelen.

Wij hebben het blauw van het firmament verloren.

Wij zien steeds minder vogels en horen hun gezang steeds minder...

En in de nacht, in honderden steden in ons prachtige gebied, in de duisternis naar boven kijkend, kunnen mensen de schoonheid van de twinkelende sterren niet (meer) zien en hebben mensen die soms nog nooit gezien. De pracht van de Melkweg in onze nachtelijke hemel is helemaal uit het zicht geraakt.

Ja, we hebben schermtijd en internet, maar veel van onze rivieren zitten vol schuim en water dat niet te drinken is. Na de extreme droogte komen de moessons beladen met regen. Onze afvoersystemen zijn niet berekend op de zware stormen, overstromen en zetten onze huizen en landbouwgronden

onder water. De seizoenen veranderen en worden steeds warmer. Het ijs en de sneeuw van Tibet en de Himalaya smelt twee keer zo hard als voorheen, dammen breken door en vele rivieren in Azië transporteren de bovenstroomse modderstromen uit door ontbossing beschadigde gebieden. Dat is kostbare aarde die weggevoerd wordt uit hoofdstromen naar deltagebieden en de oceaan. Het zeeniveau van de Stille Oceaan stijgt overal en overstroomt de eilanden.... Binnen één of twee generaties is er geen eiland meer! De eilanders moeten een nieuw heenkomen zoeken, zijn klimaatvluchtelingen geworden en hun cultuur en geschiedenis gaat verloren in de stijgende wateren van de zee.

In Aotearoa/Nieuw Zeeland komen nu zelfs tornado's voor. In Australië zien we grote natuurbranden in alle regio's, daar komen nu zelfs vuur-tornado's voor. Het water is verontreinigd door chemische blusmiddelen.

Mijn commentaar:

En de noordelijke wereldhelpt blijft doof voor de zeer gerechtvaardigde eis van landen in de zuidelijke wereldhelpt om de – buiten hun schuld – ontstane klimaat- en biodiversiteitsschade te compenseren en hen te assisteren zich daartegen te weren? Althans dat zagen we op verschillende recente internationale conferenties (COP' s) gebeuren. Schande!

En zagen we die klimaatramp en die modderstromen niet nog onlangs veel dichterbij in Spanje?

Maar hoe zouden we zo'n 21^e-eeuwse campagne voor vrede en gerechtigheid dan als Quakers vorm kunnen geven, internationaal en nationaal?

Internationaal.

In internationaal verband werken Quakers metterdaad al aan deze wezenlijke concerns in de vorm van onze QUNO-vestigingen bij de Verenigde Naties in New York en Geneve, die dit werk doen namens FWCC – dus namens ons. Het Tapijt-document benadrukt en bevestigt dan ook heel terecht deze gezamenlijke inspanning.

Maar, bij de sessie over QUNO tijdens de WPM heb ik de vraag gesteld of

Tornado in Nieuw-Zeeland, 19 dec 2024

het programma ‘Menselijke Impact van Klimaatverandering’, hoe goed uitgevoerd dan ook, nog steeds de juiste aanduiding/naam is. Geeft deze nog steeds de focus en inhoud voldoende weer van wat wij als Quakers op dit vlak eigenlijk willen bereiken? Zou dit programma niet ‘Impact van Klimaatverandering en het Verlies aan Biodiversiteit’ moeten zijn?

En meer nog: omdat het onderliggende probleem het dominante economische stelsel is dat wij dringend moeten transformeren in een ‘economie van het genoeg’, zou dat programma dan niet – ten minste – nauw verbonden moeten worden met dat andere QUNO-programma over ‘Rechtvaardige en Duurzame Economische Systemen’? Beter nog: zouden die twee niet geïntegreerd moeten worden? Is dát niet de ‘moeilijke en beslissende’ campagne van de Kabarak Call?

Want, zoals Ban Ki Moon het eens stelde: “meer dan ooit moeten we de punten (“the dots”) tussen klimaat, armoede, energie, voedsel en water met elkaar verbinden. Deze problemen kunnen niet op zichzelf aangepakt worden’.

Nee, zij kunnen alleen intersectioneel, integraal en *inclusief* aangepakt worden! Misschien kan QUNO – in het licht van de WPM – de aanpak bij die programma’s nog eens kritisch onder de loep nemen? Zijn ze voldoende geïntegreerd, inclusief, transformatief en radicaal?

Nationaal.

Hoe geven we zo’n campagne voor vrede, duurzaamheid en rechtvaardigheid vorm als Quakers? Hoe zetten we dit op nationaal niveau in gang?

Volgens mij is die campagne al in gang gezet: het *project van de Werkgroep Inclusieve Veiligheid* met de *campagne Veiligheid Opnieuw Doordenken*.

Ook in dat kader wordt in alle duidelijkheid gesteld dat ware en inclusieve vrede alleen mogelijk is wanneer we het dominante economische stelsel transformeren. Dat vergt o.m. dus een radicale verschuiving van investeringen in het militair apparaat naar investeren in ‘rechtvaardiger delen’ wereldwijd, in een intensivering van de uitvoering van de duurzame ontwikkelingsdoelen-agenda van de VN, in de actieve bestrijding van klimaatverandering en het verlies aan biodiversiteit, kortom in een rechtvaardige en duurzame vrede wereldwijd en om een oude ‘strijdkreet’ van de vredesbeweging te

parafraseren: te *beginnen in Nederland*

En in Duitsland, Oostenrijk, Zwitserland, Frankrijk en Groot-Brittannië, waar soortgelijke bewegingen (aan het) ontstaan zijn.

Het projectdocument *Veiligheid Opnieuw Doordenken*, dat tijdens de Vredesweek 2024 in Amersfoort gepresenteerd werd is nu ook vertaald in het Duits en het Engels, er is een jongeren-versie en een kortere samenvatting gemaakt. Er worden consultaties gehouden met experts op het gebied van bijvoorbeeld internationaal recht, duurzaamheid en defensie. Er zijn contacten met diverse relevante ministeries. We gaan in gesprek met politieke partijen, NGO 's en kerken.

Zo presenteerden we ons document onlangs in de plenaire Raad van Kerken. Na een boeiend gesprek nodigden we alle lidkerken van de Raad uit om met een schriftelijke reactie te komen op ons document. Dat gebeurde immers destijds ook als reactie op de documenten van de Wereldraad van Kerken over *rechtvaardige vrede!*

Tijdens die presentatie in de Raad van Kerken wees ik er ook op dat nu Trump opnieuw geïnstalleerd wordt als President van de VS de verwachting alom is dat hij van Europa zal vragen 'meer op eigen benen te gaan staan wat het veiligheidsbeleid betreft.' Dat geeft dus ook een kans....

En ja, dat zouden we kunnen doen: weer op de EIGEN benen van het oorspronkelijke vredesproject dat de EU was gaan staan, onze Europese waarden weer koesteren en centraal stellen en zodoende als continent een 'gidsland' te zijn bij het werken aan een inclusieve, civiele, duurzame rechtvaardige vrede.

Er wordt – net als in Duitsland – in Nederland nu een campagneraad ingesteld samengesteld uit vertegenwoordigers van ondersteunende organisaties. Doen wij mee?

Werk aan de winkel: rechtvaardige vrede – werk voor de kerk.

Tot dusverre werd het project een keer toegelicht in een Algemene Vergadering van ons Quakers. Tot nu toe zetten een aantal Vrienden zich persoonlijk in voor deze campagne.

Gaan we nu – in het licht van de Johannesburg en de Kabarak Calls – collectief meedoen, als Quakers, als Jaarvergadering?

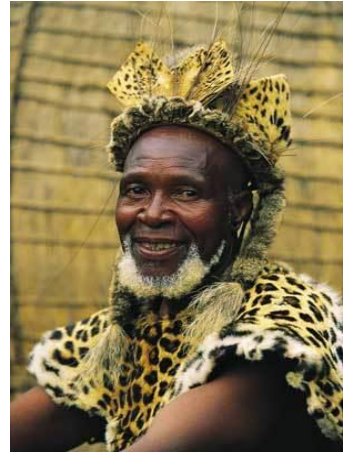
Quakers Najaarsbijeenkomst

Amersfoort, 23 november '24.

Persoonlijk verslag van Marlies Tjallingii

Ik voel me groepen om een verslag te maken van gisteren. Vooral om een aantal dingen die genoemd zijn en die we verder kunnen uitwerken, vast te houden zodat we weten waar we het over hebben gehad. Ik doe dit vanuit mijn eigen aantekeningen en gebruik daarbij ook de ik-vorm, afgewisseld met wij als het over de ervaringen van de groep gaat.

Kees Nieuwerth begint met de *Zulugroet. Sawubona*. Dat betekent: wanneer iemand "Sawubona" zegt, groet hij/zij niet alleen hallo. Het is meer: "Ik zie je, ik erken je, ik herken je als persoon." Het is een begroeting die het bestaan van de ander bevestigt, bijna alsof je zegt: "Jij doet ertoe." Als reactie antwoordt de persoon: "Ngikhona" of Shiboka, wat betekent "Ik ben hier." Deze uitwisseling impliceert dat je pas echt bestaat als iemand je ziet en herkent. Het is een herinnering aan hoe verbonden we allemaal zijn - een idee dat is gekoppeld aan de Afrikaanse filosofie van Ubuntu, wat betekent "Ik ben omdat we zijn."

Sawubona, Zoeloe Koning

Kees noemt de 5 belangrijke stappen in het helen van de schepping en het repareren van onrecht dat gedaan is in de geschiedenis en waar mensen nog steeds van te lijden hebben.

1. Recognition → erkennen
2. Repentance → Berouw tonen
3. Reparation → herstellen
4. Reconciliation → verzoenen
5. Rebuilding → herbouwen

Een paar belangrijke uitspraken, die Kees doet:

Uit de Kabarak Call for Peace and Eco Justice van 2012 Wereld Conferentie in Kenya: Het levende water door ons heen laten stromen.

Kees noemt een groot aantal gevolgen van de klimaatveranderingen die vooral in Afrika en Azië ervaren worden, zoals uitdroging, overstromingen, oorlogen ten gevolge van droogte. Hoe breng je de wanhoop onder de aandacht van regeringen, van mensen die er niet open voor staan, van mezelf?

We zijn blij met de inzet van QUNO in Geneve en New York, die bezig zijn met de impact van klimaatverandering. Lindsey Fielder Cook is hier mee bezig bij QUNO in Geneve. Het gaat om de impact van klimaatverandering op het leven van mensen. We moeten naar een economie van het genoeg.

Kees vertelt over de werkgroep Inclusieve Veiligheid, waaraan Mirjam Salomé nu ook meedoet. Er wordt binnenkort een uitnodiging verstuurd om een campagneraad samen te stellen van afgevaardigden uit alle organisaties en groepen die zich van meet af aan met het project Inclusieve Veiligheid verbonden voelen (zie bijlage 3 in het boek). Deze organisaties worden gevraagd zich nu sterker te committeren aan het project door iemand te vaardigen naar een campagneraad. Het doel van deze campagneraad is om meer mensen en bewegingen te mobiliseren rond het project inclusieve veiligheid in de komende jaren.

We worden opgeroepen om het boek Veiligheid Opnieuw Doordenken te lezen en het boek door te geven. De stip op de horizon: in 2045, precies 100 jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog, heeft Nederland een volledig civiel, inclusief en duurzaam vredes- en veiligheidsbeleid en een andere Europese veiligheidsarchitectuur. -Veel vredesbewegingen in Europese landen zijn met dit plan bezig. Het gaat om een Rechtvaardige Vrede.

Een ander voorstel dat ter sprake kwam: een herstelfonds, waarmee we projecten ondersteunen van Quakers in de zuidelijke wereldhelft die te lijden hebben van de klimaatverandering.

Er zijn veel puzzellegstukjes, hoe maken we die legpuzzel?

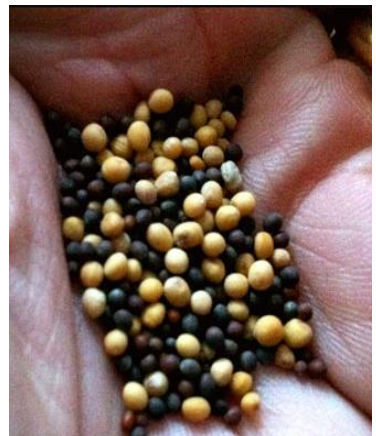
We zouden in plaats van de migrantenstroom tegen te houden ons eens moeten afvragen wat de oorzaak van de vluchtelingenstroom uit die landen is en in hoeverre ons economisch stelsel daarvan mede de oorzaak is en hoe we daar zelf aan bijdragen.

Wat kunnen we doen?

Ons voorbeeld van Elisabeth Fry die het gevangenis wezen in Engeland mee heeft helpen hervormen. Zij wist andere vrouwen te stimuleren om ook mee te doen, het is een soort sneeuwbaaleffect.

Marielke zingt het lied van het mosterdzaadje:

*Klein en ongelooflijk als een mosterdzaad
Wil je wel geloven dat het groeien gaat,
klein en ongelooflijk als een mosterdzaad,
dat je had verborgen in de zwarte grond,
en waaruit een grote boom ontstond.*

Mosterdzaadjes

*Wil je wel geloven het begin is klein,
maar het zal een wonder boven wonder zijn;
als je het gaat wagen met Gods woord alleen;
dan gebeuren wonderen om je heen.*

*Wil je wel geloven dat je vrede wint,
als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind.
als je een geloof hebt als een mosterdzaad,
groeit de liefde uit boven de haat.*

Wij zijn zaaiers: wat gaan we zaaien? Welk zaad? Waar zaaien we het? Wat kunnen we concreet? Laten we niet verzanden in de veelheid?

Waarom voelen we ons geroepen?

Vaker bij elkaar komen in kwartaal vergaderingen, waar we ook beslissingen kunnen nemen.

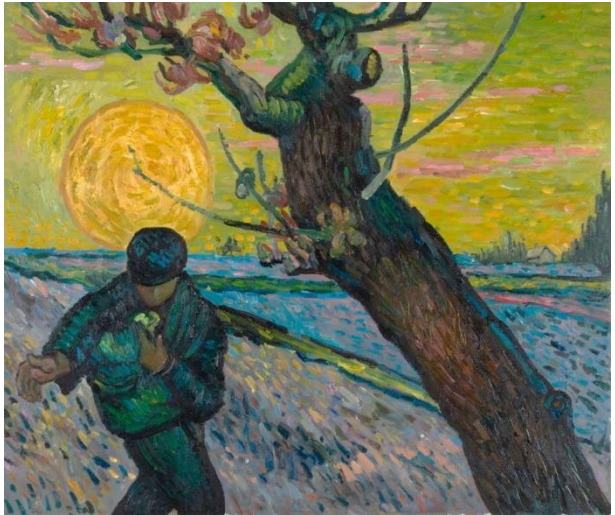
Dit voorstel is al eerder voorbijgekomen! De Commissie Organisatie

in het licht is hiermee al begonnen.

Wij gaan in kleine groepjes uit elkaar. In mijn groepje komt het spanningsveld naar voren van hoe kan ik voor mezelf zorgen en ook voor de wereld zorgen. Hoever ga ik in klimaatvriendelijk leven en toch ook zelf dat kunnen volhouden? Barmhartigheid en rechtvaardigheid wil ik, geen offers.

Ook dat de Quakers soms ver weg zijn, terwijl er een mooie gemeenschap op loopafstand is van je huis. Dat geeft een mooie verbinding. We leren elkaar beter kennen in de kleine groep, wat geeft dat een mooie warme verbinding. We hoeven niet op een flap te schrijven wat we allemaal hebben besproken. We koppelen niet terug van elk groepje.

Na de lunch komt Saskia aan het woord, over haar rol in de wereldconferentie. Er waren veel jongeren aanwezig. Daar ging het ook over inclusiviteit en diversiteit, wat best spannend is in zo'n wereldgemeenschap. Saskia heeft

De zaaier, Vincent van Gogh

veel ondersteuningswerk gedaan achter de schermen. Zo hielp ze ook om onze vrienden die online mee deden te vragen wat zij wilden inbrengen. Fijn om zo de verantwoordelijkheid voor het proces te delen en te weten dat andere Vrienden meedragen.

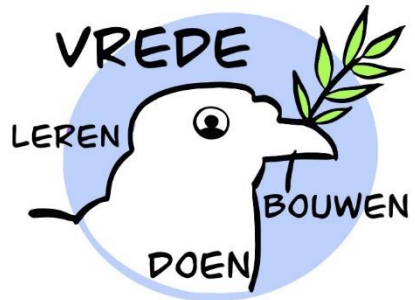
Saskia heeft een mooie aanvulling op het verhaal van Kees, we krijgen een kijkje achter de schermen! De organisatie was heel blij met haar inzet bij het organiseren van 250 deelnemers in de zaal en ook nog eens 250 online, individueel en in hubs (groepen bij elkaar). Er waren veel jonge vrienden die ook aanzetten tot zingen en dansen samen. Saskia had daarvoor ook een spel bedacht waarbij iedereen in beweging kwam met veel gelach en geroep!

Wat gaan we doen is een prangende vraag? Ieder van ons doet individueel al zoveel. Je moet iets doen wat bij je past. Hoe maken we een verbinding tussen onze mystieke en praktisch handelen?

Love each other, so that we can love the world! Universele liefde is de basis van ons leven!

We kunnen ons aansluiten bij mondiale collectieve Quaker acties. Welke zijn dat?

- Schrijven van brieven aan gewetensbezwaarden in gevangenissen
- Weerbaarheidslessen op scholen
- Een herstellfonds starten
- Climate Emergency Fund
- De vredesbeurs waar in Den Haag aan gewerkt wordt
- Samenwerken met Doopsgezind Wereldwerk
- Lessen geven op scholen, sociale weerbaarheid, zoals vroeger de weerbaarheidstrainingen
- Power Point maken met lesmateriaal over vrede en veiligheid met de ideeën van het boek 'Veiligheid opnieuw doordenken' met achtergrondinformatie voor docenten.
- Eventueel mensen inhuren om dit voor ons te doen
- Campagneraad (is bezig vorm te krijgen)
- Zorgen dat we gevonden worden door jongeren: een plek waar je je veilig kunt voelen
- Omdenken: oorlog brengt geen vrede
- Vredesplatform Zwolle in het Onderwijs.
- De Vredesconferentie van de Ahmadiyya moslimgemeenschap, elk jaar
- Interreligieuze samenwerking
- Klokhuis aflevering over vrede

Vredesbeurs Den Haag

- Luisteren naar mensen die op Wilders stemmen, waar komen we die tegen? Bijvoorbeeld in de trein van Zwolle naar Emmen
- ASO beleid nog beter uitvoeren: Aanmoedigen, Stimuleren en Ondersteunen, ooit in Dordrecht bedacht!

Andere acties die ons kunnen motiveren en stimuleren om mee te doen:

- Groningen voor Vrede
- Women in Black

Women in Black bij een demonstratie tegen de bezetting van Palestijnse gebieden door Israël.

Waar kunnen we wereldwijd bij aan sluiten?

We hebben nog een aantal stappen te doen om concreet handen en voeten te geven aan wat we belangrijk vinden.

Een aanvulling van Marielke op de suggestie om naar elkaar te luisteren. "Veldheren is dé podcast waarin Peter van Uhm en Mart de Kruif, beiden

generaal buiten dienst, uitleggen hoe oorlog werkt. Onder leiding van journalist Jos de Groot kijken we door de ogen van twee van de belangrijkste militairen van Nederland met name naar Oekraïne/Rusland de grootste oorlog op ons continent sinds 1945, en sinds 7 oktober 2023 ook naar Israël/Palestina, en andere actualiteiten op het gebied van defensie en oorlogen. In 'Veldheren - #39: Hoe klimaatverandering wereldvrede bedreigt' bespreken ze vanaf ongeveer 20 minuten:

"voor het eerst hebben onderzoekers berekend hoeveel klimaatschade Rusland aanricht met de Oekraïne-oorlog. Hoe verhouden klimaat en oorlog zich tot elkaar? Om deze vraag te beantwoorden hebben de Veldheren oud-Commandant der Strijdkrachten én 'Klimaatgeneraal' Tom Middendorp uitgenodigd."

Hoe zouden we met Tom Middendorp of met deze twee veldheren in gesprek kunnen komen vanuit de werkgroep 'Inclusieve Veiligheid' over klimaat en een civiel veiligheidsbeleid?

Wat staat ons te doen?

Door Wim Nusselder

Op 23 november, tijdens de najaarsbijeenkomst in Amersfoort, spraken we met 23 v&Vrienden over de verslagen uit de wereldconferentie in Johannesburg door onze vertegenwoordigers Kees Nieuwerth en Saskia Kühlman. Op deze dag realiseerde ik mij wat ons te doen staat gezien de wereldproblematiek en de huidige politieke tegenwind. Kapstok was vooral de ‘gewoven tapijtverklaring’ die gepubliceerd is in de Vriendenkring van september (pag. 14-18). Daarbij is ook de ‘Kabarak Call voor vrede en ecologische gerechtigheid’ uit 2012 voor mij belangrijk (fwcc.world/resources_cpt/the-kabarak-call-for-peace-and-eco-justice-2012). Daarin staat een oproep tot een 21^e-eeuwse campagne voor vrede en het klimaat met een vergelijkbare ambitie als de afschaffing van de slavernij in de 18^e en 19^e eeuw.

Het is nogal een uitdaging om echt aan de slag te gaan met de goede ideeën die we altijd opdoen en delen tijdens zulke bijeenkomsten. Een belangrijk idee is het opzetten van een ‘herstelbetalingsfonds’. Om het wereldwijde onrecht te repareren dat wij in onze rijke landen het mondiale Zuiden hebben aangedaan door slavernij, kolonialisme, imperialistische uitbuiting en discriminatie. Onrecht dat nog steeds doorgaat door het disproportionele beslag dat onze levensstijl legt op hulpbronnen. Door de manier waarop we onze ‘defensiemacht’ inzetten: als verdediging van onze -ook economische- belangen.

Herstelbetalingen niet alleen de slavernij, maar ook het kolonialisme, de imperialistische uitbuiting en discriminatie die nog steeds doorgaat.

Ik realiseer mij dat de meeste Quakers tegenwoordig in Kenya wonen. Het zijn evangelische Quakers, met voorgangers en geprogrammeerde ‘kerkdiensten’, met weinig of geen stilte. Met volgens mij andere ideeën dan de onze over de rol van de vrouw en over acceptatie van homoseksualiteit. Het lijkt mij lastig genoeg om tijdens zo’n wereldconferentie respectvol met elkaar in gesprek te blijven én gezamenlijke teksten te produceren. Dat lukte dus.

De tekst van het gewoven tapijt' 'ging dus over historische onrechtvaardigheid en over een campagne voor ecologische rechtvaardigheid. Dit is dus ook en vooral een oproep aan ons als Noordelijke Quakers om recht te doen aan onze Zuidelijke mede-Quakers. Het is ook een oproep voor gerechtigheid aan onze samenleving en ons omgaan met migranten in Nederland.

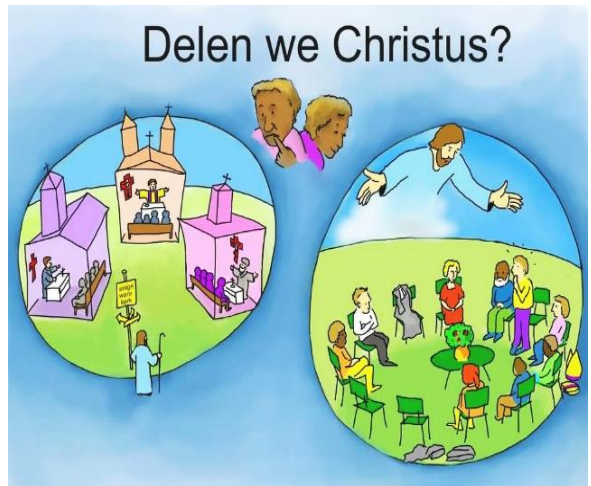
Ik heb een oproep gedaan aan het Quaker Hulpfonds en aan Oikocredit, waarin we financieel participeren, om zich om te vormen tot zo'n 'herstelbetalingsfonds' en daarbij misschien zelfs samen te werken.

Onze donaties aan en investeringen in hun werk worden dan een bijdrage aan het repareren van het onrecht dat gepleegd is en wordt uit onze naam. Dit onrecht werd gepleegd door onze voorouders en door onze politieke tegenwoordigers nu. Naarmate we dat zelf op grotere schaal aan zo'n herstelbetalingsfonds geven, méér dus dan aan het "1% meer fonds" van het Hulpfonds destijds, dat 1% extra van ons inkomen vroeg, wordt dat geloofwaardiger. Het is óók een protest tegen onze regering die het nalaat om voldoende bij te dragen aan dergelijke fondsen die wereldwijd worden gecreëerd als uitvloeisel van klimaat- en andere internationale conferenties.

Zullen we elkaar beter op de hoogte houden van wat ieder van ons doet in het kader van die campagne voor vrede en ecologische rechtvaardigheid?

Tijdens onze najaarsbijeenkomst hoorden we weer over allerlei activiteiten die we nog niet van elkaar kenden.

We bespraken ook de mogelijkheid om een deel van de LC-vergaderingen uit te breiden van een hele dag waar méér v&Vrienden aanwezig zijn. Waar we méér kunnen uitwisselen én daar besluiten over kunnen nemen. En elkaar informeren kan natuurlijk ook via de Vriendenkring en via onze Facebookgroep "Nederlandse Jaarvergadering".

De afbeelding van de Facebook groep 'De Nederlandse Jaarvergadering'

De strijder van het licht

Door Paulo Coelho in 'De Strijders van het licht, een handboek' 18e druk 2023

De strijder van het licht heeft geleerd dat God de eenzaamheid aanwendt om ons te leren samenleven.

Hij gebruikt de woede om ons de eeuwige waarde van vrede te laten zien.

Hij benut de verveling om ons op het belang van avontuur en ontspanning te wijzen.

God gebruikt de stilte om ons de waarde van woorden te leren.

Hij gebruikt de vermoeidheid om ons de waarde van het ontwaken te leren.

Hij gebruikt de ziekte om ons op de zegeningen van een goede gezondheid te wijzen.

God gebruikt het vuur om ons te onderrichten over het water.

Hij gebruikt de aarde om ons de waarde van de lucht te leren.

Hij gebruikt de dood om ons te tonen hoe belangrijk het leven is.

Water en Vuur

‘Quakers en ik’ 19 dec.

‘Als jij niet wordt als een kind zul je het koninkrijk van God niet binnengaan.’

Door Marlies Tjallingii

Deze tekst kwam op bij de vragen:

- Hoe heb je als kind dat van God ervaren?
- Hoe heeft zich dat ontwikkeld?

Een aanvullende vraag:

- Hoe blijf ik bij mijn (kinderlijk) geloof, hoop en liefde met en in de wereld om me heen?

De vraag kwam door de ervaring bij de wijdingsamenkomst in Deventer. Ik zat met mijn handen gevouwen op een kussen. Ik kwam terug bij de ervaring dat ik als kind in de katholieke kerk zat en intens kon bidden, voor iedereen die me lief was. Het was ontroerend om daaraan terug te denken. Het voelt nog steeds goed om op die manier positief aan mijn geliefden te denken en voor hen te bidden. Misschien in moderne taal: positieve energie te sturen.

Dit verslag is weer een weergave van de mooie en ook intieme bijdrage van de deelnemers. Wat is het bijzonder om zo uit te wisselen met elkaar.

- Mijn moeder was remonstrants en mijn vader was niet kerkelijk verbonden. Als mijn ouders weggingen bad ik: "lieve Heer, breng mijn ouders veilig terug". Nu vraag ik niet meer. Dat van God is duidelijker in mij aanwezig en ik hoop dat dat uitstraalt naar mijn omgeving.
- Wat ik als kind heb ervaren weet ik niet meer. Ik ben nu kinderlijk in mijn omgang met het Al, dat ik God noem. Ik vraag het om de leiding te nemen. Als ik het druk heb vraag ik ook hulp of het allemaal past. Dat blijkt te werken!
- Ik ben opgevoed met een veroordelende God uit het Oude Testament. Op de basisschool was het ook allemaal zwart wit. Mijn ouders hadden dat minder. Ik was zelf gelovig, maar vond dat strenge eng, dus heb ik me uitgeschreven uit de kerk waar we lid van waren. Daarna nam ik deel aan een oecumenische dienst. Ik ervaar God nu als een soort bron. Ik spreek de wens uit om God heel nabij te voelen, dat is wat ik liefste wil. Een soort basisgevoel van bescherming, gezien worden. Dat is veel abstracter.
- Soms gebeuren er dingen die lijken op een wonder. Ik was op bezoek bij

een Palestijns gezin, waar alleen de dochters thuis waren. De dochter van 13 vertelde dat ze moeite heeft met wiskunde (Engelstalig). Ik vraag met-een bij iemand die ik ken van Present en Zwolle Doet. Tijdens de les van Klets en Koek, krijg ik een telefoontje dat een net gepensioneerd wiskunde leraar wel bijlessen wil geven. Dat is een wondertje. Vraag en je zult krijgen ...

- Als kind was ik onbevangen. Nu probeer ik dat bewust te doen en de zorgen niet binnen te laten komen: op latere leeftijd de onbevangenheid terug te krijgen.
- Als ik denk aan het beeld van een kind komen de woorden: zorgeloos, vertrouwen, overgave, niet alles te hoeven begrijpen. Maar als ik de beelden van de VN zie, het gezicht van een kind dat opgroeit in ellende en oorlog, wat voelt dat kind dan? Kan het nog spelen en vertrouwen? Ik weet het niet.
- Ik denk niet aan zorgeloos, meer weerloos. Als kind was ik niet gelukkig. God was iemand naar wie ik zocht, iemand die van me zou houden. Nu werk ik met daklozen en gevluchte jongeren. Een Palestijnse jongen probeert te studeren. Het gaat om weerloosheid en veerkracht. Het wonder van een bloem tussen stenen.
- Bij mij blijven de woorden die ik wil meenemen: onbevangenheid, veerkracht en dankbaarheid! Daar kan ik wat mee. Ik denk aan een Afghaanse leerling die zo hard werkt. Ik ben dankbaar dat ik met hen en anderen mag werken.
- Het samen zingen van kerstliederen: dan ervaar ik een andere soort dimensie. Muziek verbindt en geeft een andere kwaliteit aan het leven.
- Wat een mooie vraag voor vanavond. Ik ben dankbaar voor alles wat gedeeld is. Muziek was voor mij het startpunt. Mijn ouders waren katholiek, maar gingen niet meer naar de kerk. Ik zat op een RK school en ik zong in het kerkkoor. Dat was een natuurlijke plek om te zijn. Als kind was God heel dichtbij. Het voelde als overgave en eerbied, ik voelde vervuld van iets groters. Op de middelbare school werd er gepraat over God, daarvan raakte ik in de war. Het bleef in mijn hoofd en ik las veel. Bij de Quakers vond ik een rustpunt. Ik las het boek "Anna van het Groene Huis, geschreven door L.M. Montgomery:
"Waarom moet je knielen om te bidden? Als ik echt zou willen bidden, weet u wat ik dan zou doen? Ik zou naar buiten gaan, helemaal in mijn eentje, naar een geweldig grote akker of heel diep het bos in. En dan zou

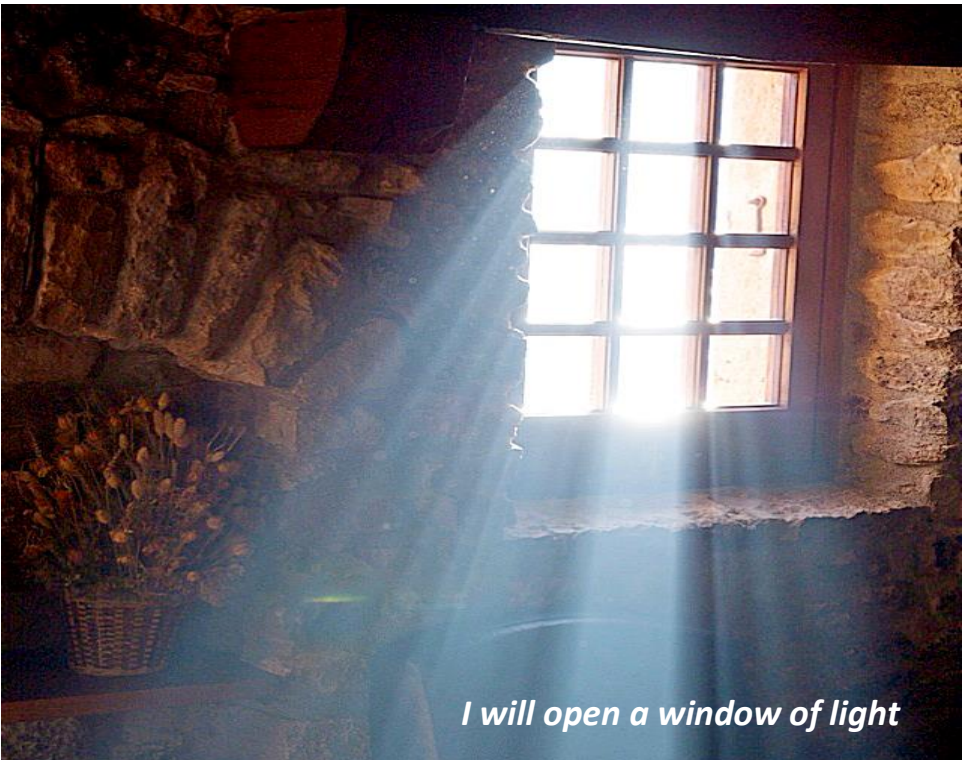
ik omhoogkijken naar de hemel, omhoog-omhoog-omhoog naar die prachtige blauwe hemel, die blauwheid waar geen einde aan lijkt te komen. En dan zou ik gewoon een gebed vóélen."

Dat spreekt mij enorm aan!

Het voelt goed om af te sluiten met het lied:

*Between darkness and light,
I will always walk
And in every place where I go
I will open a window of light
and will plant a seed of love*

Deze woorden zijn door Maureen Brodie geschreven in de geest van verzoening in Palestina en weerspiegelen de Joodse en Arabische traditie van het scheuren van kleding tijdens de rouw en het planten van olijfstenen op de tweede dag om een nieuw begin te symboliseren.

I will open a window of light

Junior Yearly Meeting

Van 26 - 30 Juli 2024, Londen

Een broedplaats voor toekomstige Quakers

Door Vivian Barty Taylor

Britain Yearly Meeting organiseert jaarlijks een weeklange bijeenkomst voor jongeren die zich betrokken voelen bij een Meeting in het Verenigd Koninkrijk. Deze bijeenkomst is voor jongeren tussen de 14 en 18 jaar. De deelnemers worden voorgedragen vanuit een Meeting waar ze bekend zijn. Het programma wordt echter georganiseerd door volwassen “jongere vrienden” met eventueel bijdragen van oudere Vrienden.

Er wordt bij een JYM een onderwerp gekozen als uitgangspunt waarover sessies worden geleid. Er is ook tijd voor ontspanning en creativiteit en dus op deze manier komt een hechte gemeenschap tussen de deelnemers snel tot stand. Het is een week waarin ze samen optrekken, slapen, eten en activiteiten ondernemen. Hierdoor ontstaat er een hechte sfeer. De Quaker waarden eerlijkheid, eenvoud en waarheid zijn hier vanzelfsprekend. Terwijl de volwassen leiders een organiserende rol hebben komt de echte gemeenschap vanuit de deelnemers zelf.

Toen ik 16 was heb ik meegedaan aan een JYM en vond mezelf (bijna voor het eerst) in een gemeenschap van mensen van dezelfde leeftijd waar ik me thuis voelde. Een jaar later werd ik betrokken bij YFGM (Young Friends General Meeting) dat door de jongeren zelf wordt georganiseerd. De YFGM is de verbindende schakel met de gemeenschap van Quakers in Groot-Brittannië. Ik ben in 2002 naar een bijeenkomst van EMEYF (European and Middle East Young Friends) geweest en heb ik een leuk Nederlands meisje ontmoet – Anneke Spreij.

JYM is een broedplaats voor een volgende generatie van betrokken Quakers. Kinderen die alleen samen met hun ouders naar een Meeting gaan voelen zich niet altijd betrokken bij de Quakers. Maar voor degenen die wel geïnteresseerd zijn is er meer om te ontdekken met leeftijdsgenoten. Dat betekent dat jongeren betrokken blijven bij de Quaker gemeenschap en meer geneigd zijn naar een Meeting te blijven gaan en eventueel later lid te worden.

Zou het mogelijk zijn om een vergelijkbaar event te organiseren voor jongeren die betrokken zijn bij onze Meetings in Nederland? Een aantal van ons heeft kinderen of kleinkinderen die zo'n ervaring misschien op prijs zouden stellen. Wij zitten met vergrijzing in onze Jaarvergadering en er is behoefte aan betrokken jongere mensen. Zou zo'n programma voor ons te organiseren zijn voor betrokken Quakers (of bijna Quakers) die we kennen?

Are you aged 16–18?

JUNIOR YEARLY MEETING

Friends House, London
Friday 26 July – Tuesday 30 July 2024

Amazing | Informative | Welcoming

Algemene Vergadering van QCEA

Quaker Council for European Affairs November 2024.

Door Peter van Leeuwen via Corien van Dorp

We waren met vertegenwoordigers van elf landen waar Quakers zijn, support-groepen, EMES (Quakers in Europa en Midden-Oosten) en EMEYF (de jongerenorganisatie van EMES), het Uitvoerende Committee en stafleden van QCEA kwamen samen in het Quakerhuis te Brussel en online.

Vrijdagavond hadden we een derde en laatste workshop met Sarah Diedro over antiracisme en anti-onderdrukkend gedrag. Deze betrof het bouwen aan een werkelijk inclusieve werkplek en samenleving. Vervolgens werden we in kleine groepjes verdeeld- wat naar boven kwam dat ook de voertaal zoals bij ons het Engels een discriminerende drempel kan zijn- mensen uit een ander taalgebied,

kunnen daar alleen aan deelnemen wanneer ze voldoende hoog zijn opgeleid, wat vaak weer verband houdt met de sociaaleconomische klasse waar mensen in geboren zijn. Er werd besproken om ook binnen de GA daar aandacht aan te geven. Voor nieuwe GA vertegenwoordigers zou het ook wenselijk zijn een buddy systeem te hanteren om ze binnen QCEA wegwijs te maken.

Zaterdag kregen we van Tracey Martin een update over het werk waar QCEA zich dit jaar voor heeft ingezet. Er is een stafwisseling geweest: Saskia Basa, werkzaam aan migratie en vrede, heeft QCEA verlaten. Het handboek vrede en migratie dat door haar is opgezet wordt voltooid door Majbritt Lyck-Bowen die nu als consultant voor QCEA werkt en verwacht het boek in februari 2025 te kunnen lanceren. Dovile Bogusyte (communicatie) wordt opgevolgd door Celine Bebenek. Celine komt

Sarah Diedro

Celine Bebenek

uit Polen en heeft filosofie gestudeerd, zij zet zich in voor gewetensbezwaarden (CO). Celine geeft met de huidige oorlog in de Oekraïne een welkome bijdrage: in de Oekraïne zijn er zeker 300 Gewetensbezwaarden (Conscientious Objector's) en in Rusland 900, buiten QCEA zijn er weinig andere organisaties die zich voor hen inzetten. QCEA heeft Olga Karach een mensenrechtenactiviste uit Belarus samen met Russische gewetensbezwaarden in Brussel ontvangen. QCEA streeft ernaar officials in de EU over hun situatie te informeren en instituten en processen te beïnvloeden.

QCEA zal AFSC-support bieden wanneer Afrikaanse vredeswerkers in 2025 naar de EU komen.

Alice Privey de coördinator klimaatrechtvaardigheid en vrede is op haar plek gebleven en vertelde over haar samenwerking met QUNO (Lindsey Fielder)

Majbritt praatte ons bij over de opzet van het handboek. Deze hoofdstukken komen erin:

- -Heidi Hudson's concept (impact inter-sectionele identiteit en postkoloniaal verleden met focus op de ervaring van de dag)
- -John Paul Lederach's concept (lokaal geleide acties, bij het bouwen aan vrede menselijke relaties centraal stellen, nadenken hoe en waarom dingen werken)
- -Johan Galtung's concept (direct geweld -fysisch en psychisch- is zichtbaar, indirect of structureel geweld is onzichtbaar)

Het onlangs in Nederland uitgegeven boek over inclusieve veiligheid (veiligheid opnieuw doordenken) is onder de aandacht gebracht.

Er komt een nieuwe strategie werkgroep om onze Quakervisie van 2026 tot 2031 en verder vooruit uit te werken rekening houdend met ons smalle budget.

Het was goed onze Europese vrienden weer in het gastvrije Quakerhuis te ontmoeten.

Majbritt Lyck-Bowen

Alice Privey

Aanwezigheid, nederigheid en hoop, drie aspiraties

Door Glenn Morison uit Friends Journal dec 2024

Kunstwerk zonder titel van Beverly Plett, geïnspireerd door het verhaal van Yoshi Masaki en zijn vis met twee lijnen.

Ik ben enigszins in de war door de termen “spiritueel optimisme” en “spiritueel pessimisme.” Daarom zal ik beginnen met het contrasteren van de woorden optimisme en hoop. Ik gebruik een informele definitie van optimisme: een goed gevoel over de toekomst op basis van betrouwbare informatie. Ik zie optimisme of pessimisme niet als keuzes; ik zie ze eerder als het product van evaluatie. En ik bied een even brede definitie van hoop: een goed gevoel over de toekomst op basis van wat buiten mijn kennis, controle of manipulatie ligt.

In de praktijk verwijst ik naar mijn consistente gebrek aan optimisme over de wereld, dat ligt in de vele kritieken op het kapitalisme. En ik zie kapitalisme als een manier om hebzucht, dominantie en minachting te stimuleren. Ik kies ervoor om mijn leven te wijden aan het verzachten van deze gevolgen. Omgekeerd is hoop, mijn essentiële oriëntatie op het leven, geworteld in mijn geloof in een welwillende en zorgzame God die wil dat onze “vreugde volkomen wordt” (Johannes 15:11).

Bij optimisme is er een natuurlijke voorkeur voor controle en succes, een voorkeur voor het vervullen van je optimistische doelen. In de wetenschap wordt dit “bevestigingsvooroordeel” genoemd. Bij hoop is er een soortgelijke aangeboren voorkeur, maar dan gericht op overgave en acceptatie.

Idealiter zijn dit aspecten van vertrouwen, het tegenovergestelde van controle.

Het probleem ontstaat, wanneer we op druk reageren met optimisme, omdat dit kan leiden tot valse vormen van optimisme, zoals het bereidwillig vasthouden aan gekozen onwetendheid (bijvoorbeeld het negeren van statistieken over kinderarmoede in de wereld) of het herhalen van lege slogans als "het is allemaal goed" en "elke wolk heeft een zilveren randje". Of zulke woorden nu en dan de realiteit beschrijven, is irrelevant. Het zijn niets meer dan beweringen en hebben geen feitelijk verband. Ze concurreren met hoop om aandacht. En dit alles brengt het aanzienlijke risico met zich mee dat we de hoop zelf negeren: Alles komt goed, dus wie heeft er nog hoop nodig? En dus wend ik me tot de bijbelse traditie van klaagzang: een verloren en vergeten kunst en praktijk? In *Born from Lament* suggereert Emmanuel Katongole, die schrijft over klaagzang in de context van hedendaags Afrika, dat "het begrip klaagzang de sleutel was tot een volledige uitleg van de aard en realiteit van hoop." Katongole reisde naar Oost-Congo en Noord-Oeganda "om gedichten, liederen en kunstwerken te verzamelen", die allemaal de gemeenschappelijke ervaring van klaagzang communiceerden. Zijn onderzoek omvatte het leiden van Bijbelstudies over het Boek der Klaagliederen onder slachtoffers van geweld in de Grote Merenregio van Oost-Afrika, waar leiders "zich onmiddellijk konden identificeren met de benarde situatie en het geklaag van Dochter Zion." Katongole's centrale argument is dat "te midden van lijden, hoop de vorm aanneemt van ruzie maken en worstelen met God." Hij legt uit:

Als we het begrijpen als geklaag, is zo'n ruzie maken en worstelen met God niet alleen een sentiment, niet alleen een kreet van pijn. Het is een manier van rouwen, van protesteren tegen, een beroep doen op en God betrekken - en een manier van handelen te midden van ruïnes.

Als we dit perspectief van Katongole overwegen, zou men het gevaar kunnen zien dat ontstaat door een "spiritueel optimisme" aan te nemen dat het proces dat hij beschrijft, zou verkorten.

In een poging Katongole's pad naar hoop te volgen, wend ik mij tot de geschriften van de Canadese theoloog Douglas John Hall, die hoop en cynisme contrasteert in zijn essay uit 1989 "Invitation to Theology":

De cynicus kan zich prima staande houden in de officieel optimistische samenleving, de nodige platitudes uitspreken en de bewegingen van het zakenleven, het professionele en sociale leven doorlopen. Een onuitgesproken conventie in de publieke sfeer anticipeert op deze houdingen en moedigt ze zelfs aan bij personen. De openlijke verwoording van cynisme is in strijd

met de sociale code.

Maar het leven van cynisme is een goed gedocumenteerd fenomeen in Noord-Amerika vandaag de dag.

Wat een gênante onthulling! We leven in een cultuur die cynisme verbiedt door woorden, maar het aanmoedigt door voorbeeld. Als we cynisme zien als tegengesteld aan hoop, leven we in een ondraaglijke

tijd: heen en weer springend tussen optimisme en pessimisme, fladderend tussen plaatsen van opzettelijke onwetendheid en wanhopig cynisme. Cynisme is een ineffectieve — zo niet regelrechte valse — verdediging tegen wanhoop, waardoor we er omheen kunnen stappen. Daarentegen leidt klaagzang ons dieper in wanhoop. En hoop trekt ons dan vooruit en omhoog uit onze klaagzang.

Ik had een collega, Yoshi Masaki, die geboren en getogen was in een christelijk gezin in Japan in de jaren voorafgaand aan en tijdens de Tweede Wereldoorlog. Zelfs als kind nam het idee dat een christelijk land een atoombom op zijn thuisland zou kunnen gooien evenveel van zijn aandacht in beslag als de verwoesting zelf. Op een dag tekende Yoshi een eenvoudige tekening van een vis met twee lijnen. Zijn tekening leek zowel op het universele christelijke symbool als op de atoombom. Hij moest deze twee ervaringen bij elkaar houden. Hij zag de Verenigde Staten als gedomineerd door christenen die Gods liefde belichaamden. En hij maakte de meest verwoestende militaire aanval uit de hele menselijke geschiedenis mee die uit datzelfde land kwam. Yoshi's vis is verticaal met zijn bek naar beneden gericht, wat de gelijkenis met een bom accentueert en zijn pad naar beneden naar wanhoop aan de ene kant en dan weer omhoog aan de andere kant met hoop. Dat vertegenwoordigt zijn verlangen om christen te blijven. Voor Yoshi was het geen kwestie van kiezen tussen theologisch pessimisme of theologisch optimisme, maar de absolute noodzaak om zowel wanhoop als hoop te kiezen en zo zijn leven te blijven leiden. Ik weet wat ik hier heb gedaan, en ik verwacht dat jij dat ook weet. Ik heb een voorbeeld gekozen van een continent dat voortdurend door oorlog wordt verwoest, om rouw en hoop uit te

Impressie van de atoombom op Japan in 1945

beelden. Ik heb een voorbeeld gebruikt van een verwoest eiland in Oost-Azië om een ander pad van afdaling en wedergeboorte te benadrukken. En ik heb een illustratie gebruikt die door een Canadees is gemaakt om mijn wereld te beschrijven. Een wereld, die ronddraait in ontkenning en cynisme. Ik beweer dat dit eerlijke keuzes zijn, niet om algemene, continentale generalisaties te maken, maar om de opties die we allemaal delen te vergelijken en te benadrukken als we alle dingen benaderen.

Het is niet nodig om jezelf op te blazen met optimisme of jezelf neer te slaan met pessimisme.

In zijn Faith and Practice biedt Central and Southern African Yearly Meeting het volgende advies over hoe je avontuurlijk kunt leven:

Hoe moeilijk de omstandigheden ook zijn, zoek naar het goede en positieve in het dagelijks leven. Zie de realiteit van verdriet en tegenspoed onder ogen, maar maak een bewuste keuze om met vreugde te leven en de mensen om je heen aan te moedigen.

Hoewel het suggereert dat leven met vreugde een bewuste keuze is, is het een vreugde die moet worden getest door de dagelijkse realiteit van verdriet en tegenspoed. De twee krachten zijn voortdurend in beweging, de een met de ander: weven, dansen, springen? Gebruik de metafoor die voor jou werkt terwijl je probeert de dialectische balans vruchtbaar te houden.

We hebben ook advies uit het Book of Discipline van Ohio Yearly Meeting: Volg standvastig alles wat zuiver en lieflijk is en een goede reputatie heeft.

Wees biddend. Wees waakzaam. Wees nederig. Laat geen enkel falen u ontmoedigen. Wanneer verleiding komt, maak er dan een kans van om nieuwe kracht te krijgen door vast te houden, zodat u het leven van blijdschap en overwinning kunt binnengaan waartoe iedereen geroepen is.

De positiviteit verkrijgen we door verleiding, nederlaag en falen. We verkrijgen het door pijn met liefde aan te raken; te leven met de gevolgen van die keuze; en vervolgens het resultaat van dergelijke inspanningen op te geven, door noch optimistisch noch pessimistisch te zijn, maar eerder aanwezig, nederig en hoopvol te zijn.

En als laatste bied ik het raadsel van mijn leven aan: Hoe kan ik “dankbaar zijn in alle omstandigheden”, zoals geadviseerd in 1 Thess. 5:18? Ik word in staat gesteld door het opgeven van resultaten en het zinken naar een plek waar de enige reactie op onze pijnlijke wereld er een is van klaagzang, wetende dat de belofte van hoop altijd zal blijven bestaan.

Glenn Morison is lid van Winnipeg (Manitoba) Meeting en actief in Friends World Committee for Consultation (Section of the Americas), Hij probeert nieuwsgierigheid onder Friends te bevorderen. Website: morison.ca/writing. Contact: glenn@morison.ca

Vrede in Palestina

een bijeenkomst met Dr. Izzeldin Abuelaish

Het CIDSE (Coopération Internationale pour le Développement et la Solidarité) is een internationale familie van katholieke organisaties voor sociale rechtvaardigheid. Zij had in haar kantoor in Brussel Dr. Izzeldin Abuelaish uit Gaza uitgenodigd. Als Palestijnse arts is hij nu een van de meest vooraanstaande internationale sprekers over vrede en ontwikkeling en wordt hij de

"Martin Luther King van het Midden-Oosten" genoemd. In twee afzonderlijke toespraken tot de natie heeft president Barak Obama zijn werk als voorbeeld van de belofte van verzoening in het Midden-Oosten genoemd.

Het internationaal geprezen boek van Dr. Abuelaish, *I Shall Not Hate: A Gaza Doctor's Journey*, werd geïnspireerd door het verlies van drie van zijn dochters - Bessan, Mayar en Aya, zijn nichtje door Israëlische beschietingen in 2009. Het boek is vertaald in 16 talen en is een bewijs van zijn diepgewortelde geloof als toegewijde moslim dat geweldloosheid de enige weg is naar blijvende vrede.

Abuelaish hield een vurig pleidooi voor een geweldloze en rechtvaardige vrede voor Gaza en Palestina. Toen wij in het Quakerhuis in Brussel waren vroeg Tracey Martin ons om mee te gaan naar deze bijeenkomst. Wij schreven hier enkele uitspraken van hem die indruk op ons maakten. De mensen die nu in Gaza en ook in de Westbank van Palestina wonen, hebben de Nakba (Arabisch voor de 'catastrofe') van 1948 bij de stichting van de staat Israël overleefd. Nog even om het geheugen op te frissen. (bron Wikipedia). 500 Palestijnse dorpen, inclusief circa 100 bedoeïenendorpen, werden verwoest, massaslachtingen vonden plaats en meer dan 750.000 Palestijnen werden uit het door de zionistische militie veroverde gebied verdreven of moesten vluchten. (Wikipedia). De verdreven Palestijnen zochten als vluchtelingen een heenkomen in naburige Arabische landen. Zo'n tweederde van hen kwam terecht in de Gazastrook, of op de Westoever van de Jordaan. Dr. Abuelaish benadrukte dat er na 1948 nog vele 'Nakba's, catastrofes zijn geweest'. Zijn ouders moesten vluchten van hun land dat vele generaties van de familie was geweest. Op hun land bouwde Ariel Sharon zijn huis en er is een kibboets. Hijzelf is geboren in het vluchtelingenkamp Jabalia in het

noorden van Gaza, met meer dan 100.000 vluchtelingen uit 1948, opgericht door de Verenigde Naties. Hoezo heeft Israël het recht om zich te verdedigen? Hebben Palestijnen dat niet die daar al vele eeuwen leefden?

Hoe kunnen we onderscheid maken tussen de eerste kreten van een pasgeboren baby. Alle baby's worden geboren zonder vooroordelen en ze zijn allemaal gelijk aan elkaar. Daarna begint de discriminatie. Niemand is geboren met haat.

Het aantal doden in Gaza is op het ogenblik meer dan 45.000 waarvan de helft kinderen en een kwart vrouwen, verreweg het grootste deel dus onschuldige burgers. Het aantal gewonden wordt geschat op 500.000 en dan zijn er van de ruim 2,2 miljoen mensen (2023) ongeveer driekwart als vluchteling geregistreerd. Dan zijn er nog de grote aantallen thuislozen, mensen zonder eten en drinken en iedereen is er onveilig.

Abuelaish zegt: ik ben niet voor een militaire opstand tegen de bezetting van Palestijns gebied door Israël. We moeten werken aan vertrouwen en aan een werkelijk eerlijke en gelijke behandeling van Palestijnen en Israëliërs, zodat we een democratie kunnen creëren. We willen echt aan de kant van de Israëliërs staan. Onze kritiek richt zich op de Israëlische regering met zijn steeds nationalistischer rechtserre koers om Palestijnen te doden of te verjagen en joodse nederzettingen op te bouwen op Palestijnse grond.

De wereld blijft stil tegenover deze criminele activiteiten van Israël, dat zwijgen is ook crimineel. Als je nu een kind in Gaza vraagt: wat wil je worden? Dan is er geen toekomst voor het kind. De grote olifant in de kamer, is de bezetting van Palestijns grondgebied door Israël. We moeten in vrede met elkaar leven. Israëliërs en Palestijnen zijn als Siamese tweelingen met elkaar verbonden. 7 Oktober 2023 is een grote mislukking voor de Israëlische veiligheidsdienst. Ze waren gewaarschuwd dat er iets stond te gebeuren en hebben niet gehandeld. Er bestaat een wet van terugkeer voor Joden naar Israël. Zo moet er ook een wet komen voor de Palestijnen om terug te kunnen keren. Jeruzalem zou een internationale stad moeten worden. Het begrip antisemitisme wordt misbruikt, wij Palestijnen zijn ook Semieten. Dus hoe kunnen wij antisemitisch zijn? Het gaat niet over: wat was er voor 7 oktober 2023? Wat is er allemaal al gebeurd ervoor? De vele Nakba's, alle vluchtelingen en de naar schatting 10.000 Palestijnen die zonder aanklacht in gevangenschappen in Israël zitten.

“Daughters for life” is begonnen om jonge vrouwen de kans te geven te studeren. Ter nagedachtenis aan mijn drie dochters en mijn nichtje, die omkwamen in 2009. Oorlog is vaak een zaak van mannen. Vrouwen en kinderen zijn de slachtoffers. Daarom deze stichting.

I Shall Not Hate

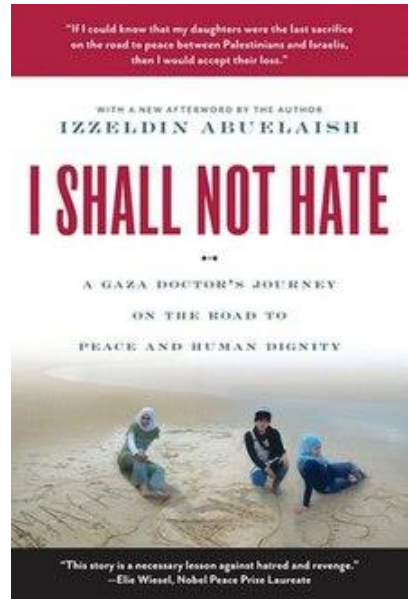
Ik zal niet haten

Door Izzeldin Abuelaish

De ondertitel is: Een Doctor uit Gaza op weg naar Vrede en menselijke waardigheid (2011). Het is een boek waarin Izzeldin Abuelaish zijn leven in Gaza en de moord op drie van zijn dochters in 2009 beschrijft. Abuelaish schrijft zowel zijn eigen verhaal als de geschiedenis van het conflict. Het ondersteunt oproepen tot vrede tussen Israël's en Palestijnen, waarbij wordt gesteld dat "geweld geweld baart en meer haat kweekt.

Abuelaish groeide op in een vluchtelingenkamp in de Gazastrook en studeerde geneeskunde in Caïro, aan de Universiteit van Londen en aan de Harvard University in Massachusetts, VS. Tegen de tijd van de Gaza-oorlog van 2008-2009 had hij in twee Israëlische ziekenhuizen gewerkt en was hij een bekende publieke figuur. In januari 2009 werd een Israëlische granaat rechtstreeks afgevuurd op de slaapkamer van zijn dochters in Gaza, waarbij drie van hen omkwamen. Abuelaish, die op dat moment al betrokken was bij de vredesbeweging, weigerde om haat toe te laten vanwege de brute moorden of om wraak te nemen. In plaats daarvan pleitte hij publiekelijk voor co-existentie tussen de Palestijnen en Israëliërs. Het boek kreeg positieve recensies en Abuelaish werd later genomineerd voor de Nobelprijs voor de Vrede. The Guardian schreef dat het boek opmerkelijk is vanwege de zeldzame, duidelijke beschrijving van het dagelijks leven in Gaza, evenals het leven tijdens de belegering, die "een eye-opener zal zijn voor veel lezers". Volgens de National Catholic Reporter biedt het boek een islamitisch en medisch perspectief. Abuelaish reageert op het bloed en de tranen van onze tijd met een mengeling van zwoegen en zweeten. Hij stelt het algemeen belang boven alles." Iain McClure, een psychiater in het Royal Hospital for Sick Children, Edinburgh, stelt dat "elke dokter dit boek zou moeten lezen" en merkt op dat Abuelaish de woede die hij voelt over de gebeurtenissen niet ontkent, maar de noodzaak erkent van een "immunisatieprogramma" tegen de "ziekte van haat" door middel van "respect, waardigheid en gelijkheid,

Het boek werd in 2016 door het Mosaic Theater Company of DC bewerkt tot een toneelstuk, het werd opgevoerd in het Hebreeuws en Arabisch.

Waarom is mijn grootmoeder in de gevangenis?

Door Susan Crane en Susan van der Hijden

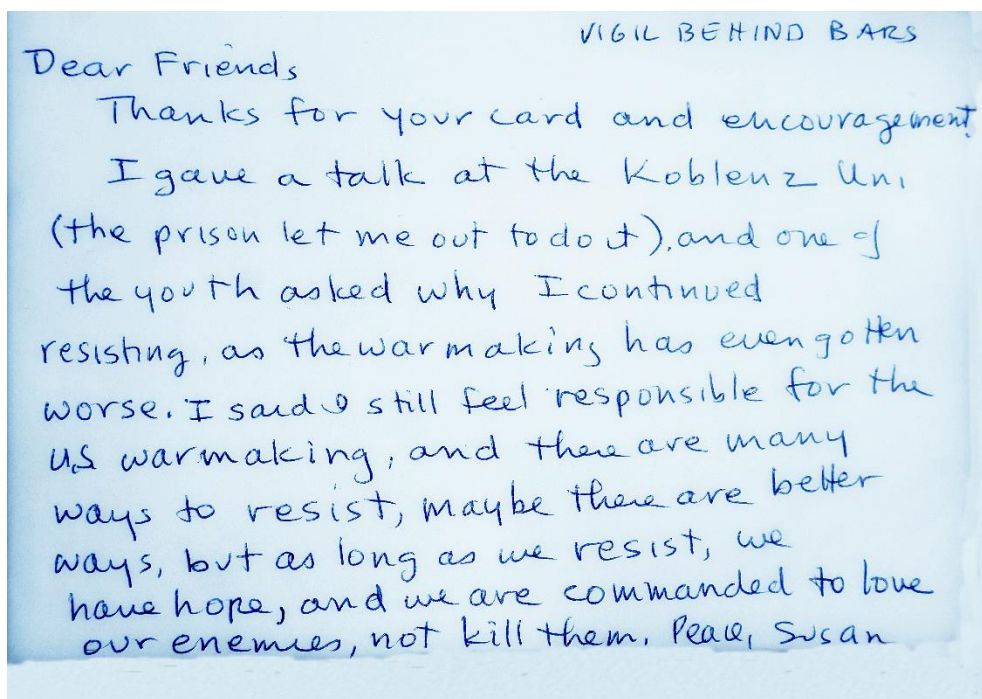
De twee Catholic Workers Susan Crane (Redwood City, Californië, links) en Susan van der Hijden (Amsterdam, rechts) zijn veroordeeld tot een boete van 229 en 115 dagen. Ze hadden de vliegbasis van Büchel betreden om daar het oefenen met kernbommen stil te leggen.

Gearresteerd worden en de gevangenis in gaan om te protesteren tegen kernwapens is min of meer geaccepteerd in mijn vriendenkring. Ook al begrijpt niet iedereen alles, ze steunen me wel. Het doorknippen van een hek en het betreden van een militaire basis is daarom niet veel moediger dan bijvoorbeeld karaoke doen met een groep vrienden die dat leuk vindt (persoonlijk zou ik me doodschamen). Ik heb de (irreële) angst dan verstoten te worden uit de groep waar ik graag bij hoor. Elke dag worden we uitgedaagd om een beetje te sterven zodat we

herboren kunnen worden en meer onszelf kunnen zijn. Of je nu een korte broek draagt en het risico loopt dat mensen je uitlachen om je spierwitte harige benen, of dat je een wet overtreedt die levensbedreigende wapens beschermt. Elke keer als we ervoor kiezen om vrij te zijn, vooral als dat ingaat tegen de (vermeende) conventies van de groep waartoe we behoren, sterven we van binnen en worden we opnieuw geboren, een beetje dichter bij ons echte en vrije zelf, een beetje dichter bij het koninkrijk van God.

Marlies Tjallingii schreef een kaart naar Susan Crane om haar te bemoedigen. Dit was haar antwoord.

VIGIL BEHIND BARS

Dear Friends

Thanks for your card and encouragement

I gave a talk at the Koblenz Uni (the prison let me out to do it), and one of the youth asked why I continued resisting, as the warmaking has even gotten worse. I said I still feel responsible for the US warmaking, and there are many ways to resist, maybe there are better ways, but as long as we resist, we have hope, and we are commanded to love our enemies, not kill them. Peace, Susan

Het verhaal in stripvorm voor Baya, Ryder, Alia en Cooper van grootmoeder Susan Crane staat (deels) op de één na laatste bladzijde van deze Vriendenkring. Kunst en humor door celgenoot + medebeklaagde Susan van der Hijden in van Rohrbach, Duitsland, juli 2024.

Het hele verhaal kun je lezen op: <https://noelhuis.nl/wp-content/uploads/2024/11/Comic-Susan-Susan-Why-is-my-Grandma-in-Prison.pdf>

Kerst 2024: Donkere dagen

Door John W.R. van Tilborg Directeur INLIA

INLIA staat voor Internationaal Netwerk van Lokale Initiatieven met Asielzoekers. We zijn een netwerkorganisatie van en voor geloofsgemeenschappen die asielzoekers en vluchtelingen in nood helpen.

De donkere dagen voor Kerst, dit jaar ervaar ik ze echt zo. Je kunt in mijn positie weinig anders dan droevig zijn over de kant die we opgaan in Nederland en in de wereld. Je zet je in om de wereld een beetje beter te maken en nu zie je zoveel van waarde afgebroken worden.

Het drukt op me – de plannen van dit kabinet en de verkiezingen in Amerika. Begrijp me goed: ik heb het niet over ‘linkse’ of ‘rechtse’ verkiezingswinst. Je kunt van mening verschillen over hoe je er komt, als het doel maar is om het land, de wereld, een stukje beter te maken. Leaders zouden moeten bijdragen aan oplossingen voor de vraagstukken van onze tijd.

Werkgevers vragen het kabinet bijvoorbeeld om het makkelijker te maken om asielzoekers aan te nemen omdat de economie vastloopt vanwege het enorme personeelstekort. De voorzitter van VNO-NCW Noord, Sieger Dijkstra, zei er nog bij: “We willen toch niet dat ze de hele dag duimen draaien, dat vergroot de problemen”. De effecten van het kabinetsbeleid zijn juist dat mensen langer in de wacht zitten.

De Spreidingswet werkt, dat zien we in de praktijk. Waarom zou je als regering iets dat werkt willen afschaffen? Waarom zou je ervoor kiezen om chaos te creëren, in plaats van oplossingen? En waarom zou je grootschalige opvangcentra willen als je weet dat een overgrote meerderheid van gemeenten juist graag kleinschalige opvang wil? Terwijl kleinschalige opvang ook beter is voor de samenleving en voor de mensen in de opvang zelf? Daar is heel veel draagvlak voor. De Vereniging van Nederlandse Gemeenten pleit ervoor, 98,5% van de gemeenten wil dit. Dus niet links, niet rechts, niet grote gemeenten of kleine gemeenten. Nee: allemaal!

Nog een voorbeeld: de Landelijke Vreemdelingen Voorzieningen (LVV). Het kabinet staakt de financiering ervan. Terwijl de LVV aantoonbaar

INLIA

partner van kerken

partner van gemeenten

partner van vluchtelingen

PARTNER VAN MENSEN

resultaat boekt; dakloze (en vaak ongedocumenteerde) asielzoekers worden opgevangen en begeleid naar een nieuwe toekomst. Voor 69% wordt een oplossing gevonden. In plaats van uitzichtloos op straat leven: terugkeer naar het land van herkomst, vestiging in een ander land of een verblijfsvergunning hier als daar recht op is. Als deze aanpak werkt, waarom wil je deze mensen dan toch op straat hebben?

De vragen stapelen zich op. Het ongekend verminderen van het budget voor de IND terwijl die dienst het juist extra druk krijgt door kabinetsmaatregelen; het sluiten van de enige forensische kliniek voor transculturele psychiatrie terwijl mensen die een gevaar vormen voor zichzelf en voor anderen dan op straat belanden – waarom, waarom? Donkere dagen.

Maar we hebben nog hoop, er branden nog kaarsjes. In een lunchroom

hoorde ik pas iemand beweren “80% van de asielzoekers is crimineel”. Ik sprak de man aan: “Als u vindt dat we niet meer dan 10 asielzoekers per jaar op moeten nemen, is dat uw recht. Ik zal dit recht verdedigen. Prima. Maar ik zou het wel op prijs stellen als u zich aan de feiten wil houden.

Wat u zei, klopt niet. Als 80% van de asielzoekers door de overheid wordt erkend als vluchteling kunnen ze geen criminelen zijn.” De man stelde daarop - daar gaan we weer - dat het ‘linkse’ politici zijn die verantwoordelijk waren voor het binnenhalen van asielzoekers. Ik wees hem er op dat ik niet aan partijpolitiek doe, maar dat de 4 voorgaande bewindspersonen op deze post van de VVD waren. Hij wilde niet meer met me praten.

Maar: zijn metgezellin knikte me toe. En een andere vrouw vroeg me of er cursussen waren om zo’n gesprek aan te gaan. Weer anderen vertelden me dat ook zij de behoefte voelen om weerwoord te bieden. Soms moet je opstaan. Opstaan voor de feiten. Voor de waarheid. Voor de medemens. Om me heen hoor ik meer en meer de behoefte om dat te doen. Dat zijn de kaarsjes die ik zie. De mensen die een lichtpunt willen zijn. Laten we al die vlammetjes samenvoegen tot één groot, warm licht.

Ik wens u een Kerstfeest vol licht en liefde.

Met warme groet!

De werkgroep Kind in azc heeft opnieuw haar grote zorgen over de 6.200 kinderen in de noodopvang onder de aandacht van de Tweede Kamer gebracht.

Vrienden in het hele land

Lokale/regio Quaker bijeenkomsten:

Je bent van harte welkom!

Van leden wordt verwacht dat ze financieel bijdragen aan (zie bankrekeningen hieronder):

1. De landelijke (jaarvergadering) Quakers
2. De lokale/regiogroep (maandvergadering)
3. Abonnement op de Vriendenkring

Iedereen kant ook bijdragen aan het Quakerhulpfonds voor giften voor Quakerprojecten (al of niet vermelden welke)

Quaker Secretariaat: Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers).

(Marlies Tjallingii) e-mail: secretariaat@quakers.nu. Website: quakers.nu

Penningmeester Nederlandse Jaarvergadering: (Frits Nieuwerth van den Akker)

Bankrek. NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Quakers.

Quaker Bibliotheek: Vossiusstraat 20, 1071 AD Amsterdam, open op afspraak 'Bibliothecaris' Marianne Ijspeert, tel. 020-6125703 (06-12730475).

Quaker Literatuur: e-mail: literatuur@Quakers.nu. Bankrek.: NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Quakers, m.v.v. Quaker Literatuur.

Amsterdamse Maandvergadering: Schrijver: Marianne Ijspeert, W. de Zwijgerlaan 21-III, 1056JD Amsterdam tel. 020-6125703, e-mail: mijquak.1@online.nl Bankrek.: NL81 INGB 0004 9200 51 t.n.v. A'damse MV Quakers.

Driebergen groep: Quakers t.a.v. W. Douma, Villa Xaverius, Rijsenburgselaan 11, 3972 EG Driebergen- Rijsenburg, contact: Quakers@marielke.nl.

Haagse Maandvergadering: Schrijver: Eoin Dubsy, e-mail: haagsevrienden@Quakers.nu, Haagse Maandvergadering, Stadhouderslaan 8, 2517 HW 's-Gravenhage. tel. 070- 3600621, Bankrek.: NL54 TRIO 0320 1956 78. t.n.v. Haagse Vrienden, Quakers.

Midden- en Zuid-Nederlandse Maandvergadering: Schrijver: Els Ramaker, Prinses Marijkelaan 31, 4002AT Tiel, tel. 0344 606818/0636361350, e-mail: els@ramaker.me, Bankrek.: NL67 TRIO 0197 6518 52 t.n.v. MZNMV Quakers.

Deventergroep: Inlichtingen: Frieda Oudakker 0644794366, email: friedaoudakker@gmail.com.

Noord Oost Nederlandse Maandvergadering: Schrijver: Kees Nieuwerth; Hoofdstraat 26; 9514 BE Gasselternijveen; k.nieuwerth@wxs.nl. Bankrek.: NL07 TRIO 0320 1956 51 t.n.v. Quakers NON MV.

Quaker Hulpfonds: Schrijver: Corien van Dorp. Bankrek: NL94 TRIO 0338 4113 64. t.n.v. Quaker Hulpfonds, Quakers. Email: hulpfonds@quakers.nu.

Vrienden voor Brussel (VVQREA): Schrijver: Corien van Dorp, tel: 070-3867309. E-mail: vvqrea@gmail.com. Bankrek. NL93 TRIO 0391 2219 65 - t.n.v.: Vrienden van de Quakerraad.

Vriendenkring: Per 1 jan. 2019 de abonnementsprijs van de Vriendenkring: €30,- voor Nederland en €75,- voor Buitenland (ook Europa). NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Quakers met vermelding van 'Abonnement Vriendenkring'. E-mail: vriendenkringredactie@gmail.com

Waar zijn Quakerbijeenkomsten?

Wijdingssamenkomsten in Nederland en België

‘Quakers en ik’ do 16 jan. online 20.00-21.00.

Opgeven bij marliestjallingii@home.nl

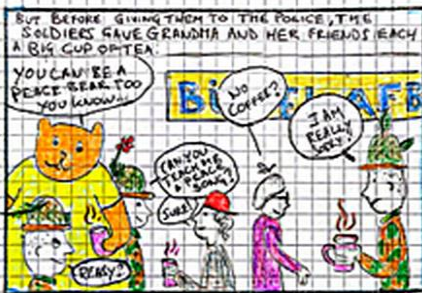
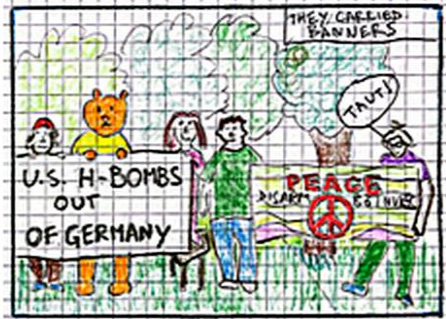
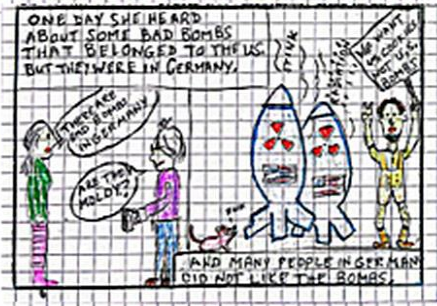
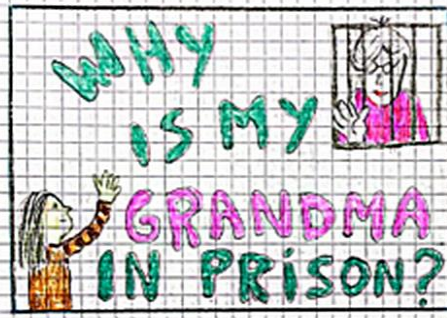
Amsterdam	Iedere zondag 10.30	Vossiusstraat 20, Amsterdam, info: 020-6125703 email: mijquak.1@online.nl
Antwerpen	Geen vaste tijdstippen	Info: Jan Peeters, tel.: 0032.15.24 75 10 email: boekrijk@hotmail.com
Bennekom	MiZuNe 2e en 4e zondag vd maand, 10.30 neem contact op met Els Ramaker	Commandeursweg 44, 6721 ZM Bennekom, email: els@ramaker.me . De 2e zondag: een gesprek vanuit de stilte en daarna wijdingssamenkomst tot 11.30.
Brussel	Iedere zondag 11.00 https://quakers-belux.org	Quaker House, Square Ambiorix 50, 1000 Brussel, tel.: 00.32.2.230 49 35
Den Haag	Iedere zondag 10.30	Stadhouderslaan 8, Den Haag. Kinderen zijn altijd welkom. Email: haagsevrienden@quakers.nu . Info: tel. 070-3600621
Driebergen	Iedere 1 ^e zondag v.d. maand 10.30.	Onze kinderen verheugen zich op gezelschap! Voor informatie: 0648255846 of per mail: Quakers@marielke.nl
Deventer	10.30 Iedere 3 ^e zondag vd mnd. Gespreksavond: info bij Frieda.	Meester Geertshuis, Assenstraat 20, Meld je aan email: friedaoudakker@gmail.com of tel. 0644794366,
Gent	2 ^e woensdag 20.00-en 4e zondag 10.30. zie www.facebook.com/QuakersGent	In Buurthuis Het Hoeveke Patijntjestr. 62. Gent. Info: Quakercirkels@gmail.com .
Groningen	2 ^e en 4 ^e zondag 10.30 in De Poort, Moesstraat 20, 9717JW Groningen,	Kinderen zijn welkom! Graag tevoren doorgeven aan: Kees Nieuwerth e-mail: k.nieuwerth@wxs.nl ; tel. 050-5712624
Zwolle	2 ^e wo van de maand (11 dec.) 17.30-19.00.	Stil-Snap Hap 06-23869715, aanmelden bij marliestjallingii@home.nl . huiskamerbijeenkomst.

Iedere Zondag Online Wijdingssamenkomst. Dit is link er naar toe:

<https://us02web.zoom.us/j/89072800318?pwd=Y3p1bHZjdjR-sYkt6ajJlRDlLUVlk4OT09#success>

Grootmoeder in de gevangenis

Amaryllis, aquarel van Rani Sari, vaste bezoeker van de Meeting in Bennekom. Zie BioBloemist.nl

